

[Samuelson.]

ikke kræves nogen speciel eksamen for optagelse på journalisthøjskolen; men netop det, at der ikke kræves nogen speciel eksamen, gør det af stor betydning, hvordan optagelsesnævnet er sammensat. Uanset at vi er tilhængere af demokratiseringen i uddannelserne og øget studenterindflydelse, finder vi, at netop i optagelsesnævnet bør der sidde folk, der har erfaring og kendskab til de forudsætninger, som ansøgerne kommer med; det må være meget vanskeligt for ikke at sige umuligt for de studerende, der måske kun har gået på skolen i ganske kort tid, at tage stilling til disse ting. Vi kan derfor ikke tilslutte os det socialdemokratiske forslag om at supplere optagelsesnævnet med 2 studerende.

Dermed er de studerende imidlertid ikke afskåret fra indflydelse. Dels får de nu efter statsministerens forslag en repræsentant i uddannelsesrådet, dels har de 50 pct.s indflydelse i studienævnet, der skal have forelagt alle sager om ændringer i studier og eksamensordninger til udtalelse forud for disses behandling i lærerrådet. Jeg understreger, at det er før og ikke efter; dette er nemlig vigtigt.

Vi kan heller ikke tilslutte os de socialdemokratiske bemærkninger om, at sammensætningen af bestyrelser og institutråd er udtryk for en forældet ledelsesstruktur. I disse organer har man netop en kraftig repræsentation for forbrugerne af uddannelsen, nemlig pressen, mens forbrugersynspunktet ofte trænges helt i baggrunden, når man taler om uddannelser i denne tid. Der er ikke tale om to parter, studerende og lærere, men i høj grad også om forbrugere. De sidste har været trængt sørgeligt i baggrunden, men det kan vi vende tilbage til, når vi om kort tid skal drøfte universiteternes styrelse.

Med disse ord kan jeg anbefale flertalsindstillingen til vedtagelse.

Morten Lange: Det forslag, vi behandler i dag, har det pompøse nummer 1 i årets høst. Hvis det ikke var sådan, at det havde været fremsat en gang før, kunne man måske undskylde regeringen ved at sige, at det var en prøvekørsel. Sådan virker det på mange måder. Det strider på så mange punkter imod de tanker, man gør sig om

uddannelsens fremtidige tilrettelæggelse i Danmark, og det er så gammeldags i sin filing, at det ærlig talt ikke kan glæde nogen. Det eneste, der bliver tilbage af glæde, er tanken om, at der bliver lavet en journalistuddannelse, som i sin kerne måske er noget bedre end den nuværende, og det er selvfølgelig lovens hovedpost, som kan vække almindelig tilfredshed. Men den måde, man organiserer uddannelsen på, er efter min opfattelse præget af al mulig fortid, næsten ingen nutid og slet ingen fremtid.

Tilsvarende er det meget særpræget, at man opretter et Institut for Presseforskning hængende i den blå luft på et tidspunkt, hvor man prøver på at samle tingene sammen, og hvor dette institut naturligvis havde haft sin rimelige plads ved Århus universitet. Igen er det naturligvis klart, at der er al god grund til at lave et presseforskningsinstitut. Det er ikke indholdet, men formen, der er kritisabel.

Der kunne siges overordentlig mange negative bemærkninger om dette lovforslags form og den måde, man ønsker at indrette styrelsesorganerne på. Vi er medforslagsstillere til et beskedent ændringsforslag hvad angår styrelsen, som retter en lille smule på dette fuldstændig fortidige, at der skal være et styrelsesorgan, som i hovedsagen skal repræsentere brugerne. Det plejer at føre til, at det er et meget konservativt, gammeldags organ, som forhindrer fremskridt. Vi mener, at det mindste krav, vi kan stille til dette lovforslag, hvis vi skal kunne stemme for det, er, at dette beskedne ændringsforslag om styrelsen bliver vedtaget. Det indeholder en rimelig demokratisering, samtidig med at det afbalancerer den meget kraftige brugerinteresse en smule, hvilket jeg finder er særdeles rimeligt.

Jeg vil anbefale dette folketing meget alvorligt at overveje endnu en gang, om ikke det var rimeligt at stemme for mindretallets ændringsforslag. Jeg håber, det bliver vedtaget. I så fald vil jeg med nogen sorg og bekymring kunne stemme for et lovforslag, som jeg mener har væsentlige skønhedsfejl.

Kjær Rasmussen: Da folketinget havde det foreliggende forslag til første behandling, advarede vi meget imod den foreslåede